

От Президент
Дитер Ф. Ухтдорф

Втори съветник
в Първото Президентство

Вървене в кръг

Чували ли сте старата поговорка, че хората, които са се изгубили, по принцип са вървели в кръг?

Ян А. Суман, немски психолог, искал да определи научно дали това е така. Той завел участниците в експеримента в голяма горска местност и в пустинята Сахара и използвал GPS, за да ги следи. Участниците не разполагали с компас или друго устройство. Дадените им указания били прости: да вървят в права линия в указаната посока.

По-късно доктор Суман описва, какво се е случило. „(Някои) от тях вървяха, когато денят беше облачен и слънцето се бе скрило зад облаците (без видима отправна точка). ... Всички (те) вървяха в кръг, като (някои) от тях неведнъж пресичаха извървения си път, без да си дават сметка за това. Други участници вървяха, докато слънцето грееше, следвайки отправна точка в далечината. „Тези участници ... вървяха почти само на право”¹.

Това изследване е провеждано и от други учени, но по различен начин,² достигайки до подобни резултати.

Когато нямат видими ориентири, хората вървят в кръг.

Ориентирът на Писанията

Хората се лутат и когато нямат духовни

ориентири. Без словото Божие, ние не напредваме духовно.

Като отделни личности и общества ние виждаме този модел да се повтаря многократно във всяка диспенсация от началото на света. Щом изгубим връзка със словото Божие, ние се изгубваме духовно.

Това със сигурност е причината Бог да заповяда на Лехий да изпрати обратно синовете си в Ерусалим, за да вземат плочите от пиринч. Господ е знаел, че потомците на Лехий ще имат нужда от надеждни ориентири—отправни точки—, които да им дават указания, за да определят дали следват правилния път.

Писанията са Божието слово. Те са Господните ориентири, които показват пътя, по който трябва да се движим, за да се приближаваме духовно към нашия Спасител и да постигнем достойни цели.

Ориентирът на общата конференция

Указанията, които получаваме по време на общата конференция, са още един ориентир, който ни помага да разберем дали се движим в правилната посока.

Понякога се питам дали съм се вслушал в думите на говорителите от последната обща конференция на Църквата; дали съм прочел и препроучал думите им; дали съм размишлявал над тях и дали съм ги приложил в живота ми или просто съм се насладил

на чудесните речи и съм пропуснал да приложа вдъхновените послания в личния си живот.

Вероятно докато сте чели или слушали, сте си записали някои неща. Може би сте поели ангажмента да правите определени неща по-добре или по различен начин. Просто се замислете относно посланията от последната обща конференция. Много от посланията ни насърчиха да укрепим семействата си и да подобрим браковете си. Това издание на *Лиахоната* също поставя акцент върху тези вечни ценности, като ни дава множество практически препоръки за благославяне на живота ни.

Обръщаме ли внимание на този ценен съвет и дали го прилагаме? Разпознаваме ли и вървим ли към тези съществуващи и ценни ориентири?

Лек за духовното лутане

Духовните ориентири са ни абсолютно необходими, за да останем на правата и тясна пътека. Те ни дават ясни напътствия относно пътеката, по която трябва да се движим—, но само ако ги разпознаем и вървим към тях.

Ако откажем да бъдем водени от тези ориентири, те изгубват значението си и се превръщат в привлекателни неща, които просто разнообразяват сивото ежедневиe.

Не е достатъчно да бъдем водени единствено от инстинктите си.

Не е достатъчно да бъдем с най-добри намерения.

Не е достатъчно да се осланяме само на сетивата си.

Дори и когато си мислим, че вървим по права духовна пътека без истински ориентири, които да ни водят—и без напътствията на Духа—, ние ще се лутаме.

Нека отворим очи и видим ориентирите, които нашият щедър Бог е осигурил за чедата Си. Нека четем, нека се вслушваме и прилагаме словото Божие. Нека се молим с истинско намерение; нека се вслушваме и следваме подтиците на Духа. Веднъж щом сме разпознали божествените ориентири, които нашият любящ Небесен Отец ни дава, ние трябва да ги следваме. Също така трябва да правим редовни

промени в живота и поведението си в процеса на следване на духовните ориентири.

По този начин няма да се лутаме в кръг, а ще вървим с увереност и сигурност към тази велика божествена благословия, която е рождено право на всички, които следват правата и тясна пътека, определена от Христос.

БЕЛЕЖКИ

1. Вж. Jan L. Souman and others, "Walking in Circles," *Current Biology* 29 септември 2009 г., 1538, [cell.com/current-biology/issue?pii=S0960-9822\(09\)X0019-9](http://cell.com/current-biology/issue?pii=S0960-9822(09)X0019-9).
2. Вж. например "A Mystery: Why Can't We Walk Straight?" npr.org/blogs/krulwich/2011/06/01/131050832/a-mystery-why-can-t-we-walk-straight

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

При подготовката ви за преподаване от това послание можете да потърсите в Писанията примери за хора, които са били водени от духовни ориентири или хора, които са се лутали в кръг. Можете да започнете изучаването си със следните стихове: Числа 14:26–33; 1 Нефи 16:28–29; Алма 37:38–47. Ако се почувствате подтикнати, можете да споделите лични прозрения относно тези примери с хората, на които преподавате. Попитайте ги какво можем да научим от тези разкази.

МЛАДЕЖИ

Ориентири за вас

Президент Ухтдорф нарича общата конференция и Писанията ориентири, които могат да ни помогнат да избегнем духовното лутане. Замислете се върху други духовни ориентири, които са повлияли на живота ви и са ви водили. Запишете преживяванията в дневника си. Следните цитати от Президент Томас С. Монсън могат да ви помогнат:

„Вашата патриархална благословия ще бъде с вас и през най-тъмната нощ. Тя ще ви води през опасностите на живота. ... Вашата благословия не ви е дадена, за да я сгънете грижливо и да я приберете някъде. Тя не е за слагане в рамка или публикуване. По-скоро трябва да бъде четена. Трябва да бъде обичана. Трябва да бъде следвана“.

"Your Patriarchal Blessing: A Liahona of Light", *Ensign*, ноем. 1986 г., стр. 66.

„Нашият Небесен Отец не ни е изпратил на вечно пътуване без да е осигурил средствата, чрез които можем да получаваме Неговото напътствие и така да се завърнем безопасно. Говоря за молитвата. Също така говоря и за нашепванията от тихия, тънък глас.“

„Състезанието на живота“, *Лиахона*, май 2012 г.

ДЕЦА

Мога да намеря пътя

Президент Ухтдорф казва, че трябва да следваме духовни ориентири, понеже те ще ни помогнат да изберем правилното и да се доближим до Спасителя. Някои от тези ориентири са молитвата, Писанията, общата конференция и *Лиахоната*.

Прочетете реч от последната обща конференция със семейството ви. Какво предлага авторът да направим, за да останем на правилната пътека? Заедно със семейството ви си поставете цели да приложите наученото.

Радост от извършване на работа по семейна история

Изучете този материал с молитва и, ако е уместно, го обсъдете с посетителите от вас сестри. Използвайте въпросите, за да помогнете в укрепването на сестрите и за да превърнете Обществото за взаимопомощ в активна част от собствения си живот. За повече информация посетете reliefsociety.lds.org.

вяра, семейство, взаимопомощ

Старейшина Ръсел М. Нелсън от Кворума на дванадесетте апостоли учи, че духът на Илия е „проявление на Духа, даващо свидетелство за божествената същност на семейството.”¹

Като членове на възстановената Христова църква ние имаме заветната отговорност да открием нашите предци и да им осигурим спасителните евангелски обреди. Те без нас не могат да „постигнат съвършенство” (Евреи 11:40), „никога ние не можем да бъдем сторени съвършени без нашите мъртви” (У. и З. 128:15).

Работата по семейна история ни подготвя за благословиите на вечния живот и ни помага да увеличим вярата и личната си праведност. Семейната история е жизненоважна част от мисията на Църквата и прави възможна работата по спасението и възвисяването на всички хора.

Президент Бойд К. Пакър, Президент на Кворума на

дванадесетте апостоли, казва: „Когато проучваме собственото си родословие, започваме да се интересуваме не просто от имена. ... Нашият интерес обръща сърцата ни към нашите бащи—и ние се опитваме да ги открием, да ги опознаем и да им служим.”²

От Писанията

Малахия 4:5–6; 1 Коринтяните 15:29; У. и З. 124:28–36; 128:15

От нашата история

Проръкът Джозеф Смит учи, че „Най-голямата отговорност в този свят, която Бог ни е възложил, е да търсим имената на починалите членове на нашите семейства.”³ В храма можем да извършим необходимите обряди за тях като техни заместници.

Сали Рандал от Наву, Илинойс, чийто 14-годишен син починал, намира огромна утеха в обещанието за вечно семейство. След като съпругът ѝ се кръщава за техния

син, тя пише на свои роднини: „Колко славна в възможността ... да можем да бъдем кръщавани за нашите мъртви (предци) и да ги спасяваме до най-старото поколение, за което можем да намерим информация.” След това моли роднините си да ѝ изпратят данни относно техните предци, казвайки: „Ще направя всичко възможно да спася (нашето семейство).”⁴

БЕЛЕЖКИ

1. Ръсел М. Нелсън, “A New Harvest Time,” *Liahona*, юли 1998 г., стр. 34.
2. Бойд К. Пакър, “Your Family History: Getting Started,” *Liahona*, ноем. 2003 г.
3. *Учения на Президентите на Църквата: Джозеф Смит*, 2007 г., стр. 507.
4. Вж. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* 2011 г., стр. 20–21.

Какво мога да направя?

1. Как мога да помогна на поверените ми сестри да се занимават със семейна история?
2. Записвам ли личната си история?